

Răbdarea românului

Nicu Hăloiu

Răbdarea românului

...

Românu-i frate bun cu sărăcia,
Nu că ar vrea, dar nu are ce face,
Popii bogați i-au spus că veșnicia
Se ia răbdând și-apoi murind în pace!

...

La român răbdarea este al doilea eu
De aceea este un răbdător puternic
Și doarme liniștit, știind că Dumnezeu
A creat românul ca să rabde veșnic!

...

Nu-i popor în lume mai bun, mai răbdător,
Nici picat cu ceară n-ar mai ieși la luptă,
Iar dacă iese-n stradă-i așa, pentru decor,
Că e-nvățat să rabde în țara lui coruptă!

...

Românul trâmbițează că e urmaș de dac,
Că străbunul Țepeș trăgea dușmanii-n țepă,
Însă azi prostia îl dă din groapă-n groapă
Și nu-și mai poate trage izmana pe arac!

...

S-a spus că veșnicia s-a născut la sat,
Cine-a spus vorba asta a avut dreptate,
Ce fericit e-acolo cel care-a răbdat
Știind că după moarte, rabdă pe săturate!

...

Cuminte din născare, evlavios din fire,
Românu-i o comoară, atât e de cucernic,
Dând popii ce-i mai bun, rabdă în neștire,
Ca răbdând acum, să rabde apoi veșnic!